

Valaki megkérdezheti: Addig miért nem értetted meg a Bibliát? Azért, mert közvetlen az 1844-es idő elmúlása után testvéreink szorgalmasan kutatták az igazságot. Összejöttek, beszélgettek, s úgy látszott, sohasem jutnak el az ige tanításai terén a helyes következtetésre. Összejöttem velük s együtt kutattunk, imádkoztunk, mert úgy éreztük, meg kell tanulnunk, mi az Isten igazsága. Gyakran késő éjjelig együtt maradtunk, néha egész éjjelre is, világosságért esedezve és az írást kutatva. Mindenki láthatta, hogy – mondhatnánk – értelmem zárva volt, nem értettem meg, amit tanulmányoztunk. {2SAT 239.1}

Akkor Isten Lelke szállt rám, látomásba ragadtattam el, s az Úr föltárta a tanulmányozott szövegek értelmét, valamint az álláspontot, melyre el kell jutnunk. Világosan megjelölte előttem az igazság akkori időtől az Isten városába belépés idejéig húzódó vonalát, s én átadtam testvéreimnek az Istentől nyert utasításokat. Tudták, hogy előbb még képtelen voltam megérteni a kérdéseket, így készek voltak közvetlen mennyből jövőként elfogadni a nekem adott világosságot. {2SAT 239.2}

Két évig folyt ez így, amikor ima közben az Úr megnyitotta előttem a Biblia drága ígéreteit, az utasításokat, s megvilágította a szavak értelmét. Akkor tudtam, hogy az Úr levette a zárat értelmemről. Attól kezdve a Szentírás nyitott könyv előttem. Az Úr elérte célját tapasztalatommal, s azóta népünk ápolta és megtartotta az akkor fölvetett álláspontokat. {2SAT 239.3}

A VILÁGOSSÁG ELVETÉSÉNEK VESZÉLYE | Az evangélium szolgái (BIK Kiadó, 1999)

1844-ben, ha nem értettünk valamit, akkor leborultunk az Úr elé és kértük Őt, hogy segítsen a helyes út megtalálásában; ilyenkor képesek voltunk felfogni az igazságot és egyetértésre jutni. Nem volt ellenségeskedés, rossz lelkű gyanakvás, a testvérek helytelen ítéletése. Ha felismertük a türelmetlenség gonosz lelkét, gondosan elkerültük! {GW 302.1}

Alapozódjunk meg az igazságnak abban a hitében és világosságában, ahogyan akkori tapasztalatunkkor elfogadtuk. Akkoriban egyik tévedést a másik után erőszakolták ránk, prédikátorok és doktorok új tanokat hirdettek. Imádkozva kutattuk az Írást, és a Szentlélek közölte velünk az igazságot. Néha egész éjszaka alázatosan kutattuk a Szentírást és a legkomolyabban kértük Isten vezetését. Istenfélő férfiak és nők csoportja gyűlt össze ezért a célért. Ilyenkor Isten Lelke áradt rám és világosan megkülönböztethettem az igazságot a tévedéstől. {GW 302.2}

Mialatt hitpontjainkat így megalapoztuk, lábunk szilárd talajra talált. Látomásokban kaptam felvilágosításokat. Pontról pontra, a Szentlélek bizonyítása alapján fogadtuk el az igazságot. Illusztráló ábrázolások adattak nekem a mennyi dolgokról és a szentélyről, tanulmányozó csoportunkra így fénylő világosság áradt, s tisztán, határozottan láttuk meg az igazságot. {GW 302.3}

Tudom, hogy a Szentélyről szóló tanítás igaz, abban a formában, ahogyan azt oly sok éven át vallottuk. Az ellenség tereli mellékvágányra a gondolatokat. Tetszik neki, ha azok, akik ismerik az igazságot, azzal foglalják el magukat, hogy igehelyeket gyűjtenek össze, amelyekkel téves elméleteket bástyáznak körül, melyeknek nincs igazságalapjuk. Az Írások ilyen felhasználása visszaélés, hiszen nem azért adattak, hogy a tévedést bizonyítsák, hanem hogy az igazságot szilárdan megalapozzák. {GW 303.1}

AZ 1843-44-I CSALÓDÁS | Életünk és munkánk (Igazság Hírnöke Könyvterjesztő, 1991)
Miller úr és szövetségesei azt hitték, hogy a szent helyen a Dán, 9, 14-ben említett megszentelése, vagy megtisztítása a földnek tűz általi megtisztítását jelenti, mielőtt az a szentek lakásául elkészülne. Ez a Krisztus második eljövételénél teljesedne be és ezért vártuk ezt az eseményt a 2300 napév végén. Csalódásunk után a Szentírást imával és komoly elmélkedéssel gondosan kutattuk és egy ideig tartó tétovázás után világosság áradt sötétségünkbe és kétely, s tudatlanság eltávolodott tőlünk. {LS 63.1}

A Dán. 8,14-ben levő jövendölés nem a föld megtisztítására vonatkozott, hanem most már tisztán láttuk, hogy az a mennyei főpap szolgálatkezdésére vonatkozik, a kibékítés befejezésére és a nép előkészítésére, hogy Jézus visszajövele napján megállhasson. {LS 63.2}

Krisztus egyháza | Bizonyágtételek a prédikátoroknak (Unknown, 1923)
Aggódó lélekkel jöttünk össze, s imádkoztunk, hogy hitben és tantételekben egységre jussunk, tudtuk, hogy Krisztus oszthatatlan. Minden esetben egy-egy pontot vizsgáltunk meg. Tisztelettel vettük kezünkbe és nyitottuk fel a Szentírást. Gyakran böjtöltünk, hogy az igazságot jobban megérthessük. Ha egy pontot nem értettünk, komoly ima után megtárgyaltuk, s mindenki szabadon nyilvánította véleményét, majd ismét imában borultunk Isten színe elé s komolyan könyörögtünk az egységért, hogy olyan egyek lehessünk, ahogyan Krisztus és az Atya egy. Gyakran sírva imádkoztunk. {TM 24.3}

Órákat töltöttünk így. Gyakran egész éjszakát a Szentírás komoly tanulmányozásával töltöttük, hogy megérthessük az időszerű igazságot. Több alkalommal Istennek Lelke nyugodott meg rajtam, nehéz szövegek tárultak fel, Isten-rendelte úton-módon, majd pedig helyreállt a teljes, tökéletes összhang. Mindannyiunk szíve-lelke egy volt. {TM 25.1}

Legkomolyabban törekedtünk arra, hogy a Szentírást el ne csavarjuk, nem akartuk ugyanis, hogy az Írás alkalmazkodjék emberi véleményhez. Arra is törekedtünk, hogy amennyire lehet csökkentsük a nézeteltéréseket, nem foglalkoztunk ugyanis a kevésbé fontos pontokkal, melyekre nézve a vélemények eltértek. Minden egyes lélek legfőbb vágya volt, hogy a testvérek között olyan állapotot teremtsünk, mely megfelel Krisztus imájának, nevezetesen, hogy tanítványai egyek legyenek, mint amiképpen ő és az Atya egy. {TM 25.2}

Néha egy-két testvér csökönyösen ellenállott az eléjük tárt meglátásnak, s utat engedtek feltörő érzelmeiknek, ám ha ez a lelkület mutatkozott, tanulmányunkat megszakítottuk, összejövételünket elnapoltuk annak érdekében, hogy mindenkinek alkalma legyen imában elmélyülni s így járulni Isten elé. Legyen alkalma egymagában tanulmányozni a nézeteltérést, a különbséget, miután mennyei világosságért esedezett. Barátságunkról biztosítva egymást, oszlottunk el, hogy mielőbb ismét összejöjjünk az Írás további kutatására. Istennek ereje néhányszor feltűnően megnyugodott rajtunk, s amikor az igazság pontjai világosan feltárultak előttünk, együtt sírtunk és ujjongtunk. Szerettük Jézust, szerettük egymást. {TM 25.3}